

เสริมทักษะพื้นฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ ๑
ชุด อ่านคล่อง เขียนได้ ใช้เป็น เล่ม ๗

นกเขากเต่า กตัญญู

โดย ชิตี ศรีสุวรรณ

คำนำ

หนังสือชุด เสริมทักษะพื้นฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ ๑ ชุด อ่านคล่อง เขียนได้ ใช้เป็น นี้ พัฒนามาจากชุด ผูกเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยด้วย นิทาน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ ๑ ซึ่งพิมพ์ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยในฉบับปรับปรุงใหม่นี้ ได้เพิ่มเติมเนื้อหาและแบบฝึกหัด พร้อมภาพประกอบสีสวยงามทั้งเล่ม เป็นนวัตกรรมสำหรับ เสริมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนด้านภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดสาระการเรียนรู้ไว้ ๕ สาระด้วยกัน คือ

สาระที่ ๑ การอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษา

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

หนังสือชุดนี้ ผู้เขียนมุ่งหวังให้เป็นแบบอย่างในการผลิตนวัตกรรมเพื่อการสอนสำหรับ ครู – อาจารย์ หรือผู้ปกครองนำไปสอนซ่อมเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยให้กับลูกหลานได้ เพราะ มีเนื้อหาสาระและแบบฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ครบทั้ง ๕ สาระ เพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย บุคลิกภาพ รวมถึงทักษะด้านต่างๆ เช่น ทักษะทางสังคม จริยธรรม คุณธรรม อีกทั้ง ค่านิยมอันดีงาม ในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิด เพราะมีการบูรณาการ ในกลุ่มสาระเดียวกันนำไปสู่กลุ่มสาระอื่นๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น การสัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่นเป็นไปตามธรรมชาติ โดยคำนึงถึงความต้องการทางสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และเป็นผู้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ขณะเดียวกันก็ทำให้ สังคมเป็นสุขด้วย

สำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์

จากผู้เขียนถึงครูผู้สอนและผู้ปกครอง

การเรียนรู้ภาษาไทยเป็นพื้นฐานสู่การที่จะเรียนรู้กลุ่มสาระอื่นๆ หากผู้เรียนไม่มีทักษะการใช้ภาษาไทยแล้ว จะเกิดปัญหาต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างยิ่ง จึงจำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องคิดค้นสื่อหรือนวัตกรรมต่างๆ เข้ามาช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น แนวทางการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยนิทานเป็นหนทางหนึ่งที่ครูผู้สอนและผู้ปกครองจะช่วยให้ลูกศิษย์หรือลูกหลานได้ฝึกฝนทักษะการฟัง การพูด การดู การอ่าน และการเขียน เพราะนิทานให้ความบันเทิง ความสนุกสนาน และแฝงไว้ด้วยข้อคิด คุณธรรม จริยธรรมอันดีงาม หล่อหลอมจิตใจให้ผู้เรียนเป็นคนดี

หนังสือชุด เสริมทักษะพื้นฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ ๑ ชุด อ่านคล่อง เขียนได้ ใช้เป็น เหมาะที่ผู้ปกครองจะมีไว้ให้ลูกหลานได้อ่าน เพื่อสละบันเทิง และทำกิจกรรมท้ายเล่ม เพื่อทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วจากในโรงเรียน บุตรหลานของท่านจะได้ใช้เวลาว่างสำหรับการเรียนรู้ภาษาไทยให้เกิดทักษะและเข้าใจในการเรียนรู้ภาษาไทยยิ่งขึ้น

ผู้เขียนขอขอบคุณครู - อาจารย์ผู้สอน และผู้ปกครองที่มองเห็นประโยชน์ของชุดฝึกเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยนี้ และได้นำไปใช้กับศิษย์และลูกหลาน เพื่อดำรงไว้ซึ่งภาษาไทยอันเป็นมรดกของชาติไทยเราตลอดไป

ด้วยความขอบคุณยิ่ง
โชติ ศรีสุวรรณ

นกแขกเต้ากตัญญู

ณ ป่าชายทุ่งกว้าง เป็นที่อยู่อาศัยของ
นกแขกเต้าฝูงหนึ่ง

ที่นาติดชายป่าแห่งนี้ ชาวนาปลูกข้าว
ได้เต็มทุ่ง ฤดูข้าวออกรวงจึงมองเห็นเมล็ดข้าว
สีทองเต็มท้องทุ่ง

นกแขกเต้าฝูงหนึ่ง ได้อาศัยเมล็ดข้าว
ของชาวนากินเป็นอาหารเลี้ยงชีวิตมีสุขตลอดมา

นกแขกเต้าตัวเป็นหัวหน้า หลังจากกินเมล็ดข้าวอิ่มหนำแล้วยังคาบ
เอารวงข้าวติดปากไปทุกวัน ชาวนาผู้เป็นเจ้าของเฝ้าสังเกตอยู่หลายวัน
ด้วยความไม่พอใจ จึงรำพันกับตัวเองว่า

“เจ้านกแขกเต้าตัวนี้โลภมาก ลงมากินข้าวในนาเราอิ่มแล้วมิหนำ
คาบไปอีกตั้งจะแกล้งเราให้อับจนลงไป เห็นทีเราจะทำเร็วดีกว่าจัดเสีย”

เมื่อชาวนาคิดได้ดังนี้แล้ว ก็ทำบ่วงและเร็วขึ้น นำไปดักไว้บริเวณที่

นกแขกเต้าฝูงนั้นลงมากินเมล็ดข้าว

หลังจากดักเร็วแล้ว ชาวนาก็หลบไปนั่งแอบดูอยู่หลัง
พุ่มไม้ไม่ห่างนัก รออยู่สักครู่หนึ่ง นกแขกเต้าตัวนั้น

ก็นำฝูงบินลงมากินเมล็ดข้าว เมื่อกินอิ่มแล้ว

นกแขกเต้าตัวหัวหน้านี้อาบน้ำเอารวงข้าวขนาดใหญ่

เตรียมพาบรืวารกลับรัง แต่บังเอิญเท้าไปเหยียบ

ถูกเร็วจึงติดขึ้น ทำให้นกแขกเต้าฝูงนั้นตกใจ

บินหนีไปทันที

นกแขกเต้าติดแล้วดินทุรนทุรายอยู่สักครู่หนึ่ง ชาวนา ก็ปรากฏตัวขึ้นและจับนกแขกเต้าด้วยมืออันแข็งแรง พลังถามด้วยเสียงอันดังว่า

“เจ้านกแขกเต้า โกรธเคืองเราด้วยเรื่องอันใด หรือว่าเจ้ามียุ่งฉางเก็บข้าว จึงคาบเอารวงข้าวของเราไปทุกวัน”

นกแขกเต้าตัวหัวหน้า จำต้องเล่าแจ้งแถลงความว่า

“ข้าแต่ชาวนาผู้เจริญ เราไม่เคยโกรธเคืองท่าน และที่รวงรังของเรา ก็ไม่มียุ่งฉางจะเก็บกัก เมล็ดข้าวอย่างที่ท่านเข้าใจหรอก ที่เรานำรวงข้าวของท่านไปทุกวันนั้น ก็เพื่อประโยชน์ ๓ ประการ คือ เอาไปใช้หนี้เก่าหนึ่ง เอาไปฝังไว้หนึ่ง และเอาไปให้เขายืมหนึ่ง”

“เราไม่เข้าใจคำพูดของเจ้า” ชาวนาพูดเป็นเชิงถาม

นกแขกเต้าอธิบายว่า

“ที่ว่าเอาไปใช้หนี้เก่า นั้น

หมายความว่า เอาเมล็ดข้าวไปเลี้ยงบิดามารดาที่ชราบินออกหากินไม่ได้ ท่านเลี้ยงเรามาจนเติบโตเหมือนเป็นเจ้าหนี้ เราเป็นบุตรต้องเลี้ยงท่านตอบแทน เหมือนเป็นลูกหนี้ เพราะเหตุนี้เราจึงคาบเอาข้าวไปให้บิดามารดาทุกวันๆ ส่วนที่ว่าเอาไปฝังไว้ นั้นคือ เอาไปให้นกแขกเต้าที่

เจ็บไข้และมีชนปีกยังอ่อน เทียวออกหากินไม่ได้ จึงเป็นการเอาไปเพื่อเป็นกุศลแก่นกทั้งหลาย เอาไปให้เขายืม นั้นคือเอาไปให้ลูกเล็กๆ ที่ยังอยู่ในรัง ยังหากินไม่ได้ นานไปเมื่อเขาเติบโตขึ้นจะได้เลี้ยงเราเมื่อยามแก่ชรา”

นักแซกเต้าอธิบายยืดยาว จนชาวนาเข้าใจ
 เมื่อชาวนาได้ฟังดังนั้นก็รู้สึกยินดี จึงบอกกับนักแซกเต้าว่า
 “นักแซกเต้าผู้มึนน้ำใจดงาม นับตั้งแต่วันนี้ไป ขอให้เจ้าพาบริวาร
 ลงมากินข้าวในนาของเราได้โดยเสรี ขอให้บุญกุศลที่เจ้าเลี้ยงบิดามารดา
 คุ้มครองเจ้าตลอดไป
 พูดแล้วชาวനาก็แก้เชือกที่รัดข้อเท้านักแซกเต้าออก จนได้รับอิสระ
 “ชาวนาผู้เจริญ เราขอบคุณในความเมตตาของท่าน ขอให้ท่านเป็น
 ผู้มีความสุขทุกคืนวันเถิด”
 กล่าวแล้ว นักแซกเต้าก็อำลาชาวนาผู้มึนน้ำใจดี บินกลับรัง นำเมล็ด
 ข้าวไปให้บิดามารดา ซึ่งแก่ชราที่คอยอยู่ในรัง

อ่านและศึกษาคำในนิทาน นักแซกเต้ากตัญญู

นักแซกเต้า	ทุ่งกว้าง	ชาวนา
ชายป่า	เมล็ดข้าว	อาหาร
เลี้ยง	หัวหน้า	อิมหน้า
หลายวัน	โลภมาก	แฉ้ว
เตรียม	บริวาร	บังเอิญ
เหยียบ	พลง	โกรธ
ยุ่งฉาง	แถลง	เจริญ
ประโยชน์	ความหมาย	บิดามารดา
บุตร	เพราะ	เทียว
การกุศล	อธิบาย	เสรี
บุญกุศล	ค้มครอง	เชือก
อิสระ	เมตตา	ทูลนทูลราย

กิจกรรมที่ ๑ จงหาความหมายของคำต่อไปนี้ โดยศึกษาจากพจนานุกรม

ชาวนา หมายถึง

นกแซกเต้า หมายถึง

รำพัน หมายถึง

โลภ หมายถึง

แฉ้ว หมายถึง

โกรธ หมายถึง

ยุ่งฉาง หมายถึง

กุศล หมายถึง

เสรี หมายถึง

เมตตา หมายถึง

อิสระ หมายถึง

บุญ หมายถึง

ทุรณทุราย หมายถึง